

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 18C/403/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115221983
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2115221983.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, IČO: 46 713 930, zastúpený splnomocnencom: advoconsulting s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Tamaškovičova 17/2742, Trnava, konajúci prostredníctvom Mgr. P. Fečko-C., advokáta a konateľa, proti žalovanej: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/X, U. W., o zaplatenie 7.173, 26 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 4.290,- Eur z a s t a v u j e.

II. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovanej nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 26.08.2015 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 7.823,26 Eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že uzavrel dňa 27.09.2013 Zmluvu o postúpení pohľadávok, postupom pohľadávky bola Slovenská sporiteľňa a.s. a žalobca bol postupníkom. Slovenská sporiteľňa, a.s. ako právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovanou dňa 01.07.2010 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného úveru na čokoľvek vo výške 8.000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 15,90% ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy s poplatkom za správu úveru vo výške 1,99 Eur mesačne, s konečnou splatnosťou úveru ku dňu 15.06.2020. Súčasťou Zmluvy boli všeobecné obchodné podmienky (v skratke VOP). Žalovaná čerpala úver hneď dňa 01.07.2010. po čerpaní úveru sa žalovaná nezaplatením splátky (nezabezpečením dostatočného množstva finančných prostriedkov na inkasnom účte) za obdobie január 2012 dostal do omeškania s úhradou splátky, ktoré vyrovnala až splátkou v nasledujúcom mesiaci. Od tohto obdobia sa žalovaná dostávala opakovane od omeškania s úhradou riadnych splátok, uskutočňovala úhrady v nepravidelných splátkach a v nerovnakej výške. Právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.07.2013 vyzval žalovanú na zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla v dôsledku omeškania žalovanej, a to v lehote do 15 dní od doručenia výzvy. V zmysle ustanovenia 10.3. a 10.5 VOP bola táto výzva žalovanej doručená dňa 10.08.2013. Žalovaná nezrealizovala v stanovenej lehote žiadnu úhradu. Lehota na zaplatenie pohľadávky žalovanej márne uplynula dňa 25.08.2013. právny predchodca žalobcu žalovanej listom zo dňa 03.09.2013 oznámil, že ku dňu 02.09.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Pohľadávka žalovanej ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavovala sumu vo výške 9.034,28 Eur. Právny predchodca žalobcu v oznámení o mimoriadnej splatnosti vyzval žalovanú na zaplatenie predmetnej pohľadávky v lehote do 15 dní od prevzatia oznámenia. Žalovaná si oznámenia prevzala dňa 10.09.2013. pohľadávku nijakým spôsobom neuhradila a lehota na zaplatenie pohľadávky žalovanej teda márne

uplynula dňa 25.09.2013. Predmetná pohľadávka právneho predchodcu žalobcu ku dňu postúpenia pozostávala nesplatenej istiny vo výške 7.456,90 Eur spolu s jej príslušenstvom vo výške 1.696,63 Eur. Po čiastočných úhradách vykonaných žalovanou pred podaním žaloby, po započítaní predmetných úhrad na istinu, predstavovala istina pohľadávky sumu vo výške 5.924,20 Eur a príslušenstvo sumu vo výške 1.899,06 Eur. Celková výška pohľadávky žalobcu tak predstavuje sumu 7.823,26 Eur. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2011, výzvu zo dňa 30.07.2013, kópii obálky, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 03.09.2013, kópiu doručky, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013, zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 27.09.2013, výzva na zaplatenie zo dňa 21.11.2013, výpis z úverového účtu č. XXXXXXXXXXXX za obdobie od 01.07.2010 do 07.11.2014, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s.

3. Podaním doručeným súdu dňa 25.01.2016 vzal žalobca čiastočne žalobu späť v sume vo výške 650,- Eur z dôvodu čiastočných úhrad vykonaných žalovanou po podaní žaloby.

4. Podľa § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

5. Nakoľko k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom došlo ešte pred doručením žaloby žalovanej, súd v zmysle § 145 ods. 3 CSP o čiastočnom späťvzatiu žaloby žalobcom nerozhodoval, pričom predmetom konania bolo ďalej len zaplatenie sumy 7.173,26 Eur s príslušenstvom.

6. Okresný súd Trnava vydal dňa 20.01.2017 platobný rozkaz č. k. 18C/403/2015-47, ktorý bol uznesením tunajšieho súdu č. k. 18C/403/2015-54 zo dňa 03.04.2015 zrušený z dôvodu odporu podaného žalovanou.

7. Žalovaná v podanom odpore uviedla, že zmluvu o splátkovom úvere uzatvárala ako spotrebiteľ a preto ide o spotrebiteľský úver. Nakoľko predmetná zmluva neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, konkrétne, že predmetná úverová zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c), f), i) a k) a v zmysle uvedeného je možné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobu preto nepovažuje žalovaná za dôvodnú, v prípade ak by bola zaviazaná splácať prípadný dlh vo forme mesačných splátok, žiadala o splátky vo výške 130,- Eur mesačne k 31. dňu v mesiaci.

8. Vo vyjadrení doručenému súdu dňa 08.11.2018 žalovaná uviedla, že žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol, pričom poukázala na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), pričom je tiež potrebné, aby súd skúmal aj splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt, teda nie banku. Ďalej uviedla, že výzva v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách bola vyhotovená dňa 30.07.2013 a oznámenie o postúpení pohľadávky bolo vyhotovené dňa 11.10.2013, z čoho je zrejmé, že Slovenská sporiteľňa, a.s. nerešpektovala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a postúpila pohľadávku pred uplynutím 90 dňovej lehoty. Takéto postúpenie je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Keďže v danom prípade neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky, žalobca nemá v tomto konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaná zároveň predložila výpis z účtu, ktorým preukazovala úhrady, ktoré neboli zohľadnené v žalobnom návrhu.

9. Pred otvorením pojednávania dňa 21.11.2018 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 4.290,- Eur späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť z dôvodu čiastočných úhrad vykonaných žalovanou.

10. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

11. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatiu žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

13. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie vo vyššie uvedenej časti vo výroku I. zastavil, keď nebolo potrebné zisťovať stanovisko žalovanej k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

14. Na pojednávaní dňa 22.02.2019 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/358/2015, na ktoré poukazuje žalovaná, sa zaoberá iným skutkovým stavom. Žalobca zotrváva na tvrdení, že je daná jeho aktívna legitímácia v predmetnom spore, nakoľko žalovaná poslednú splátku z jej pohľadávky hradila dňa 18.09.2012, odvtedy žiadne splátky až do februára 2014 neuhradzovala. Poukazujeme na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu žalovanú výzvou zo dňa 30.07.2013, ktorú síce žalovaná neprevzala, avšak do jej sféry pôsobenia sa dostala, vyzval na úhradu dlžnej sumy. Následne došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dňom 02.09.2013, o ktorej skutočnosti bola žalovaná informovaná v oznámení zo dňa 03.09.2013, ktoré si žalovaná prevzala dňa 10.09.2013. Následne právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu, ktorá skutočnosť bola žalovanej oznamovaná listom zo dňa 11.10.2013, pričom k postúpeniu pohľadávky došlo dňa 27.09.2013 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalovaná bola teda viac ako rok v omeškaní s dlžnými splátkami, a preto možno konštatovať, že právny predchodca žalobcu riadne postúpil pohľadávku, a teda je daná aktívna legitímácia žalobcu. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/88/2017 zo dňa 05.06.2018 (body 7-12), Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/190/2016, v súvislosti s poukazom na § 89 ods. 1 zákona o bankách a dojednanie vo VOP k úverovej zmluve, bod 19.16 VOP, v zmysle ktorých právny predchodca žalobcu bol oprávnený postúpiť pohľadávku. Žalobca ďalej k poprel tvrdenia žalovanej uvedené v podanom odpore, že úverová zmluva nespĺňa náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., z ktorého dôvodu by mala byť predmetná zmluva bezúročná a bez poplatkov. Žalobca v ďalšom zotrval na podanej žalobe.

15. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

16. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

17. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinami predloženými žalobcom, keď pojednával za prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, v neprítomnosti žalobcu ako aj žalovanej, ktorá svoju neprítomnosť ospravedlnila a súhlasila s pojednávaním v jej neprítomnosti, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

18. Zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 01.07.2010 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka poskytla žalovanej ako dlžníkovi spotrebný úver bezúčelový vo výške 8.000,- Eur s fixnou úrokovou sadzbou vo výške 15,90 %. Dlžník sa zaviazal úver splácať v splátkach od prvého čerpania úveru do 31.07.2010 vo výške 111,52 Eur / mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 15.08.2010 vo výške 140,92 Eur mesačne k 15. dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov banky spojených s úverom). Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.06.2020, ročná percentuálna miera nákladov v zmluve bola uvedená vo výške 18,60%, priemerná hodnota RPMN 15,25% a celková čiastka spojená s úverom bola uvedená vo výške 16.499,96 Eur.

19. Zo Všeobecných obchodných podmienok bodu 19.16 vyplýva, že klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.

20. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 vyplýva, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpila spoločnosti DPS financial consulting, s.r.o. IČO: 46 713 930 ako postupníkovi pohľadávky uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 k Zmluve, keď predmetom postúpenia bola aj pohľadávka číslo účtu XXXXXXXX, s dátumom uzavretia úverovej zmluvy dňa 01.07.2010, na meno Y. S., splatnosť úveru dňa XX.XX.XXXX, poskytnutá suma 8.000,- Eur, zostatok pohľadávky 9.153,53 Eur, istina celkom 7.456,90 Eur, istina do splatnosti 0,- Eur, istina po splatnosti 7.456,90 Eur, úroky celkom 1.672,71 Eur, RU 1.474,13 Eur, UOZ 74,15 Eur, UONZ 124,43 Eur, poplatky 23,92 Eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 1.696,63 Eur.

21. Z Výzvy zo dňa 30.07.2013 vyplýva, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu 30.06.2013 bola vo výške 1.848,65 Eur do 15 dní od doručenia výzvy, nakoľko je v omeškaní so splácaním pohľadávky. Zásielka s predmetnou výzvou sa právnenému predchodcovi žalobcu vrátila od žalovanej ako neprebratá v odbernej lehote.

22. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.09.2013 vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že ku dňu 02.09.2013 Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť poskytnutého úveru, čím sa pohľadávka zo zmluvy o úvere stala splatná v celom rozsahu. Úverová pohľadávka ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti predstavuje sumu 9.034,28 Eur. Zároveň žalovanú vyzval k splateniu celej uvedenej pohľadávky spolu s príslušenstvom do 15 dní od prevzatia oznámenia. Z priloženej doručky vyplýva, že predmetné vyhlásenie žalovaná prevzala dňa 10.09.2013.

23. Z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 11.10.2013 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca oznámila žalovanej, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0935/2013/CE uzatvorenej dňa 27.09.2013 postúpila pohľadávku vo výške 9.153,53 Eur žalobcovi ako postupníkovi. Predmetné oznámenie bolo žalovanej doručené dňa 21.11.2013.

24. Podľa § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

25. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o splátkovom úvere zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom

31. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

32. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné pri každom obchode požadovať preukázanie totožnosti klienta okrem obchodov uvedených v odseku 4; pri každom obchode je klient povinný vyhovieť každej takejto žiadosti banky alebo pobočky zahraničnej banky. Vykonávanie obchodu so zachovaním anonymity klienta banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné odmietnuť.

34. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Zo skutkových zistení mal súd preukázané a v konaní nebolo sporné, že Slovenská sporiteľňa, a.s. ako banka a žalovaná ako dlžník uzavreli zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej medzi nimi vznikol záväzkový vzťah, obsahom ktorého bol záväzok Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnúť žalovanej úver v dojednanej výške a záväzok žalovanej tento vrátiť v splátkach a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky. Konečná splatnosť úveru bola dňa 15.06.2020. Žalovaná svoju povinnosť porušila. Pre prípad takéhto porušenia zmluvy bola banka v zmysle čl. 7.6.1 všeobecných obchodných podmienok oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť, započítať pohľadávku z úveru voči pohľadávke klienta voči banke alebo zastaviť poskytnutie alebo čerpanie úveru. V konaní tiež nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval listom zo dňa 30.07.2013 na úhradu dlžnej sumy, ktorá ku dňu 30.06.2013 bola vo výške 1.848,65 Eur s príslušenstvom, pričom žalovanú zároveň upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy v lehote, pristúpi právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Právny predchodca žalobcu žalovanej listom zo dňa 03.09.2013 oznámil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dňom 02.09.2013.

Oznámenia si žalovaná prevzala dňa 10.09.2013, čo žalobca preukázal priloženou doručenkou. Následne zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.09.2013 právny predchodca žalobcu predmetnú pohľadávku postúpil na žalobcu a zároveň listom zo dňa 11.10.2013 túto skutočnosť oznámil žalovanej.

36. Predmetnú zmluvu o splátkovom úvere súd posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, aj keď v danej veci ide o úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vzťahujú sa na ňu ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa ako aj ďalšie ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. ako lex specialis, ktorý má prednosť pred Obchodným zákonníkom.

37. Súd sa v konaní najprv zaoberal vecnou legitimáciou účastníkov. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Vecnou legitimáciou je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy žalobca ako strana sporu civilného súdneho konania je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, ktorý je aktívne vecne legitimovaný a na druhej strane je žalovaný, ktorý je subjektom hmotnoprávnej povinnosti, ktorý je pasívne vecne legitimovaný.

38. Je potrebné zdôrazniť, že záväzkový vzťah, ktorý je predmetom konania je bankový úver, ktorý na rozdiel od úverov, napr. od nebankových spoločností, je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. V danom prípade je nesporné, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka z bankového úveru, preto postúpenie pohľadávky z banky na „inú osobu“, a to aj osobu, ktorá nie je bankou, je možné realizovať len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Aj keď teda na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ustanovenie § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pri bankových úveroch je potrebné aplikovať aj § 92 ods. 8 zákona o bankách v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky ako i identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. V prípade bankových úverov § 92 ods. 8 zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru. Uvedené zákonné ustanovenie hneď v prvej časti prvej vety totiž vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku a táto výzva je potom jedným zo zákonných predpokladov platného postúpenia pohľadávky z banky na inú osobu. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť súčasne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Pripustením opačnej argumentácie by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ (nesplatený) úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS, čo by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu stavu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom.

39. Z uvedeného vyplýva, že predmetom postúpenia pohľadávky z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku, s ktorým bola v omeškaní nepretržite 90 dní, keďže z vyššie citovaného ustanovenia zákona o bankách vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na nebankovú spoločnosť môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti. Potom možno konštatovať, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie. Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28.03.2018). Obdobný právny názor bol prezentovaný aj v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, v zmysle ktorého v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta zákona o bankách pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade zákona o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho

zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpore so zákonom (§39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

40. Súd mal vykonaným dokazovaním za nesporne preukázané, že právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. pred postúpením pohľadávky listom zo dňa 30.07.2013 vyzval žalovanú na uhradenie dlžných splátok pohľadávky vo výške 1.848,65 Eur s príslušenstvom do 15 dní od doručenia výzvy, inak úver zosplatní a následne pristúpi k postúpeniu pohľadávky na tretiu osobu. Táto zásielka sa právnomu predchodcovi žalobcu vrátila neprevzatá v odbernej lehote. Ďalším listom zo dňa 03.09.2013 právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej zosplatnenie celého úveru dňom 02.09.2013 a vyzval žalovanú na úhradu celého jej dlhu ku dňu splatnosti vo výške 9.034,28 Eur do 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zásielku žalovaná prevzala dňa 10.09.2013. Slovenská sporiteľňa, a.s. - právny predchodca žalobcu (banka) ako postupca postúpila žalobcovi ako nebankovému subjektu predmetnú pohľadávku bez splnenia zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, bez existencie dĺžky trvania dlhu nepretržite minimálne 90 dní od výzvy na úhradu celého zosplatneného úveru alebo časti nezosplatneného úveru do postúpenia pohľadávky. Prvá výzva na zaplatenie, ktorú žalobca predložil, je datovaná dňa 30.07.2013, ktorá bola žalovanej doručená dňa 10.08.2013 (v zmysle bodu 10.3 a 10.5 VOP), druhá výzva o obsahujúca oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru datovaná dňom 03.09.2013, bola žalovanej doručená dňa 10.09.2013. Z uvedeného je zrejmé, že od doručenia ani jednej z výziev neuplynulo zákonom požadovaných 90 dní, keď právny predchodca žalobcu (banka) dňa 27.09.2013 zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Žalobca v konaní nepredložil žiaden dôkaz, písomnú výzvu banky (právneho predchodcu žalobcu) staršiu ako 90 dní pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Nebol teda preukázaný základný, zákonom vyžadovaný predpoklad platného postúpenia predmetnej pohľadávky na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalobcom je tak v rozpore s ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedených dôvodov tak žalobca nemohol platne nadobudnúť žalovanú pohľadávku s príslušenstvom, a teda nemohol vstúpiť do práv veriteľa a súčasne nebol oprávnený požadovať od žalovanej ako dlžníka z predmetnej úverovej zmluvy uspokojenie žalovanej pohľadávky. Nakoľko v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu a žalobca nie je nositeľom subjektívneho práva z hmotnoprávneho vzťahu, súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 2.883,26 Eur, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom, vo výroku II. zamietol.

41. Súd k ďalším tvrdeniam žalobcu, a teda že v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 zákona o bankách s poukazom na bod 19.16 VOP a čl. 1 bod 7 zmluvy si banka s klientom môžu dojednať vzájomné práva a povinnosti odchylné od ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách uvádza, že zedefinovanie podmienok, za ktorých môže banka pristúpiť k postúpeniu pohľadávky (v rámci bankového zákona) je z povahy veci úpravou, ktorej zmyslom (účelom) je to, že bez plnenia takýchto podmienok k postúpeniu prísť nemôže (nesmie). Ak sa strana nespráva spôsobom výslovne stanoveným zákonom a koná jednoznačne v jeho rozpore v neprospech spotrebiteľa je takéto konanie potrebné považovať za zakázané, a teda aj odporujúce zákonu a tak v konečnom dôsledku neplatné (napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/88/2017 zo dňa 05.06.2018). Obdobný záver prijal Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. 23Co/238/2018 zo dňa 21.01.2019, podľa ktorého „...žalovaný ako spotrebiteľ si uzavretím zmluvy o úvere nemohol zhoršiť svoje postavenie (§ 54 ods. 1 OZ) a iné dojednania o spôsoboch postupovania pohľadávky ako to upravuje § 524, § 526 OZ a § 92 ods. 8 zák. o bankách je možné považovať za absolútne neplatné, pretože obchádzajú zákon (§ 39 OZ), preto námietka žalobcu, že účastníci zmluvy sa o postúpení pohľadávky zo zmluvy o úvere dohodli odlišne ako to stanovuje § 92 ods. 8 zákona o bankách, neobstojí.“

42. Ostatnými tvrdeniami žalobcu sa súd už nezaoberal, keďže ich nepovažoval za relevantné, nakoľko mal za to, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

43. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

46. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

48. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a 256 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní plne úspešná nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania a konštatovaní úspechu žalovanej v konaní vychádzal zo skutočnosti, že žaloba žalobcu bola zamietnutá, čo znamená úspech žalovanej v konaní. Zavinenie na zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom v časti o zaplatenie sumy 4.290,- Eur je na strane žalobcu, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca nemá v konaní aktívnu legitimáciu a plnenia uskutočnené žalovanou v prospech žalobcu boli plneniami bez právneho dôvodu. V prípade ak by súd v zastavujúcej časti vyvodil dôvodnosť žaloby len zo skutočnosti, že žalovaná strana sporu po podaní žaloby plnila, išlo by o formalistický postup, pričom princíp procesného výsledku nemožno chápať formálne, nakoľko nielen petit, ale aj žalobné tvrdenie, teda dôvody žaloby vyjadrujú, prečo sa žalobca žalovaného plnenia domáha. Žalovaná by teda mala nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, nakoľko ale žalovanej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej vo výroku III. náhradu trov konania nepriznal. Súd postupoval v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, keď bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).